

Obsah	Strana
Obětní beránek	1
Z jednání staršovstva	2
Sedmdesátník Jíra	3
To všechno vodnééés čas...	5
314 žáků...	8
Pozvání na koncert	9
Co je to křivé svědectví	10
Kalendář na duben	12

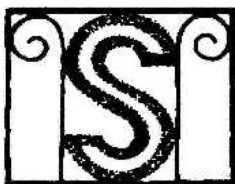
Obětní beránek

Francouzský historik, literární kritik a filosof sociálních věd, René Girard napsal knihu Obětní beránek. V ní se zabývá mechanismem působení obětního beránka v různých společnostech. Většina starých společností popisuje ve svých mytologiích mechanismus působení obětního beránka. Když se společnost dostane do nějaké krize, trápí ji nějaký zhoubný nádor, přijde sucho, chudoba, šíří se epidemie moru atd., společnost hledá lék. Prostředkem k uzdravení se stává obětní beránek. Lidé hledají viníka „zhoubné nemoci“ a najdou obětního beránka. Obětní beránek se vždy liší od průměru, je třeba ošklivý, postižený, nějak podivný, podezřelý. Obětním beránkem může být i menšina ve společnosti. O jeho vině je předem rozhodnuto. Soud už je jen fraška. Obětní beránek je vinen, to je jasné. Společnost ho odsoudí k smrti a zabije. Důsledkem je to, že se společnost stmelí, probudí se v ní nová vlna solidarity, začne se uzdravovat, dojde k sociálnímu smíru a nové harmonii. Je to něco děsivého, ale R. Girard dokládá, že to takto funguje. Konečným paradoxem je, že obětní beránek, původce zla, se často stává předmětem kultu, vždyť přece zachránil společnost, zbavil ji nemoci.

Ježíš je v evangeliích také nazván beránkem. V evangeliích čteme také často, že se za nás obětoval. Je nesporné, že i v jeho případě nějak funguje mechanismus obětního beránka. Funguje ale jinak. Základní rozdíl mezi obětními beránky a obětním beránkem Ježíšem je v tom, že Ježíš je zřetelně nevinný. Soud na něj sice chce hodit nějakou vinu, ale nedaří se to. Je jasné, že on za tu nemoc společnosti nemůže. A začíná být nad slunce jasnější, že viníci jsme my. On umírá vlastně místo nás, místo mě a tebe. To já bych měl být potrestán, ne on. Ježíš - obětní beránek mi tak nastavuje zrcadlo, abych se v něm dobře uviděl. A když se

do něj pořádně podívám, pocítím hanbu a lítost, rozpláču se, zatoužím po nápravě, být lepší, nebát se tolik, nebýt lhostejný k různým nepravostem, být víc pokorný, neubližovat. V Janově evangeliu říká Jan Křtitel o Ježíši: Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa. Právě takto snímá hřích světa. To je ten evangelijní mechanismus spásy, nápravy. Náprava se děje tak, že uvidím svůj hřích, lituji ho a zatoužím žít jinak, lépe, podle Kristova příkladu. Nemyslím, že existuje nějaký jiný lék na nejvážnější nemoc člověka a společnosti, kterou je lidský hřích.

Petr Hudec

Z jednání staršovstva

– čtvrtek 6. 3. 2014 v 19,00

- proběhla oslava narozenin s. Mejsnarové ve sboru, manželů Hrabákových v domově důchodců za účasti cca 10 členů našeho sboru, s. Bedrunkové při Klubu poznávání
- seniorátní konference 15. 3. ve Vršovicích má téma: Sociální práce, kterou můžeme konat sami. Úvodní pobožnost – T. Trusina.
- příprava výročního sborového shromáždění
- bohoslužby dle Suterénu - 4.5. s VP Z. Susa (Hudcovi se účastní křtu Rebečky Rumlové v Daňkovicích)
- informace o setkáváních v týdnu – setkávají se 2x za měsíc předškolní děti s rodiči nebo prarodiči; mládež se pravidelně setkává a program si zajišťuje sama; biblické hodiny jsou hojně navštěvované;
- br. farář navštíví hodinu dějepisu studentů Gymnázia J. Keplera a seznámí studenty s činností P. Pítra
- byl jmenován nový ředitel celé Diakonie P. Haška (dříve ředitel střediska v Myslibořicích)
- uvažuje se o možnosti rozšíření prostor střediska ve Stodůlkách
- Středisko ve Stodůlkách obdrželo nabídku od MČ P6 Řepy k odkoupení prostor terapeutické dílny
- výkaz hospodaření za rok 2013 a rozpočet na rok 2014 – vyvěšen na nástěnce, staršovstvo oba dokumenty projednalo a doporučilo ke schválení sborovému shromáždění
- br. Černoorský připravil finanční zprávu na VSS
- sbírka na tisk proběhne první postní neděli 9.3.2014
- projednání návrhu M. Tichého na zavedení úsporných žárovek - o zdroji světla (žárovky, LED, halogen...) bude rozhodnuto později

- nabídka na možnost zhotovení nové kotelny - kotel je v havarijním stavu a majitel bude muset urychleně tento problém vyřešit
- informace o opravách modlitebny - v současné době již firma připravuje nabídku na provedení rekonstrukce sborových prostor, kterou bude konzultovat br. Černoorský, faráři, br. Härtel, br. Hejl, aby bylo možné doplnit další práce, které budeme požadovat; před rekonstrukcí by br. Petříček provedl výměnu vadných patic svítidel (bude třeba provést kontrolu všech svítidel a případně provést výměnu); před rekonstrukcí je nutné, aby br. Härtel zajistil měření vlhkosti ve sborových prostorech, aby mohly začít rekonstrukční práce
- nepotřebné knihy lze věnovat knihovně pro pacienty v nemocnici Motol
- pozvání na školení varhaníků 5. 4. v Libni – od nás se ho zúčastní F. Härtel
- informace presbyterů pověřených hledáním faráře – dosavadní oslovení nabídku odmítli, komise osloví další možné kandidáty
- 16.3. v 18:00 hod. v Suchdole v rámci výstavy Vedem proběhne večer věnovaný p. Arturu Radvanskému

Sedmdesátník Jíra

"Blahoslavený ten muž, kterýž nechodí po radě bezbožných, na cestě hříšníků nestojí a na stoličce posměvačů nesedá.

Ale v zákoně Hospodinově jest libost jeho a v zákoně Jeho přemýšlí dnem i nocí. Nebo bude jako strom štípený při tekutých vodách, kterýž ovoce své vydává časem svým, jehožto list nevadne a cožkoli činiti bude, šťastně se mu povede..."

Takto konfirmand sedmdesátník Jíra Jiří Hlavsa bezchybně odříkával celý 1. žalm, na který ho při naší konfirmaci v roce 1958 vyvolal farář M. Krejčí. Nikdo neměl připraveno něco konkrétního, každý musel znát celý obsáhlý soubor biblických, věroučných i církevně dějepisných otázek. Byli jsme ovšem zkoušeni i z více témat! - A po těch mnoha

desetiletích našeho vzájemného setkávání mohu prohlásit, že Jírovi ta slova byla určitě velice blízká, a proto byl jeho bezchybný přednes toho kralického textu sebejistý, byť klukovsky zajímavý. A navíc, jakoby mu byla přirozená slova Samuelova:

"Neuchylujte se k nicotám, které neprospějí a nevysvobodí, vždyť jsou jen nicotou." I. Sam. 12, 21 (ČEP).

Jiří Hlavsa o těch slovech zřejmě neví. Důležité však je, že přese všechno i ta mu jsou vlastní. Častokrát jsem si ta slova v nejrozličnějších situacích, zcela bezděčně, spojoval právě s Jírou.

Je zajímavé, že ještě jeden slovesný útvar mě často upomínal na Jíru. Vybavoval jsem si jeho osobnost, když jsem učil své žáky německé vánoční písně, konkrétně O Tannenbaum, kde ve druhé sloce jsou verše: ... tvé odění (stále zelené), mě může leccčemu přiučit: Naději a Beständigkeit. Ten německý výraz má řadu zajímavých překladů: vytrvalost - u Jíry v práci, ve vztahu i v péči o rodinu; stálost - třeba ve víře, u Jíry i v partnerském vztahu, ale i v práci: Hned po studiích na ČVUT, obor vytápění, nastoupil do německé topenářské firmy Weishaupt, kde dodnes pracuje jako odborník na digitalizaci podnikové technologie; a další český význam toho německého slova je pevnost - pro Jíru tak příznačný rys: pevnost jeho slova, jeho rozhodnutí, u něho pevnost v jeho osobní zodpovědnosti.

A nakonec to nejkrásnější: Fotografie Jíry a Jelenky v záhlaví - byť stěny jednoho z paneláků na Jižním Městě by dnes již mohly vykládat své..., naprosto věrně zobrazuje jejich vzájemný vztah i za dnešních dnů. Ta fotografie pochází z léta 1962! Nepodařilo se mi tehdy vytvořit vskutku umělecké dílo? S pravdivou výpovědí, platnou i po více než půl století!

A tak Jírovi přeji kromě zdraví i stejnou věrnost, pevnost a vytrvalost ve všem co bude konat i v dalších desetiletích.

P. S. A že bratra Jiřího Hlavsu neustále uvádím jako Jíra, mu vůbec nevádí. Je to jeho skautská přezdívka, na kterou je patřičně hrdý. Tedy na své skautské působení. A kdo v upřímné skautské pravdě a lásce přichází - tyto hodnoty si skauti vložili do vínku - pro toho je bratr Jiří Hlavsa také Jíra. Tady však musím na Jíru požalovat: kvůli skautským schůzkám nechodil pravidelně na konfirmační cvičení, že ho i bratr farář musel napomínat.

Marek E. Světlík

To všechno vodnééés čas...

Tu scénu mám před očima, když na setmělé scéně sálu Městské knihovny zazněl ryčný zvuk banja a po chvíli se objevil Waldemar Matuška a skvěle zahrál a zazpíval známou písničku, to bylo něco, na co nezapomenu. Byla to šťastná léta.

Narodil jsem se do šťastného období již dříve, přesně před 70 léty ke konci 2. světové války. Měl jsem již dva starší bratry a po mně se narodil mamince ještě čtvrtý syn. Měl jsem také hodně tetiček a strýčků a zároveň i bratrance a sestřenic. Často se u nás scházela velká společnost, povídalo se, hrálo se divadlo. Loutkovým divadlem jsem byl fascinován, měli jsme spoustu loutek a když některé postavičky a rekvizity chyběly, rodiče je uměli vyrobit. Nejmladší bratr Jan hrál výborně na klavír od šesti let, tak se občas předvedl, nebo se zpívalo. Bezdětní příbuzní, většinou také naše kmotry a kmotři, byli s námi i na Štědrý večer nebo na Silvestra. Jeden ze strýců, Jaromír Hlavsa, byl akademický malíř, známý na Chodsku, kam jsme také jezdili na letní byt do Kdyně u Domažlic. Organizoval nás - mládež, byl i divadelník a občas mluvil sprostě, což my nesměli.

Celé mládí jsem prožil v Dejvicích, na jednom místě, v moderním domě v Eliášově ulici, kde jsme bydleli. Náš domovník se jmenoval Bohaboj a udržoval pořádek v domě. Od té doby jsem podobné jméno neslyšel, ale vím, že by měl být člověk bohobojný, vždyť Bůh má výsostné právo se na nás hněvat. Chodili jsme na Špejchar skoro denně na tramvaj na zastávku u Zastrčeného domu, dnes je v těch místech Tesco. Na odpolední nedělní výlety jsme často s tatínkem chodili do Stromovky, Hvězdy, na Hrad či do Šárky, měli jsme to blízko. Pamatuji se, jak jsme chodili do dejvického Sokola a od malička každou neděli v doprovodu obou rodičů jsme chodili do kostela, nejprve do Broučků a později do Nedělní školy, která byla až po bohoslužbách. Tam jsme byli rozděleni podle věku do skupin. Nejvíce mi utkvěli v paměti mimo farářů učitelé NŠ: Zdenka Svobodová, Jan Tůma a jeho žena Milena, Opočenských a bratr Zdeněk Stejskal. Na faráře měla kazatelská stanice a později samostatný sbor v Dejvicích velké štěstí. Všichni byli úžasnými osobnostmi, i když byli každý zcela jiný. Po confirmaci, na kterou nás připravil f. Miroslav Krejčí, jsem rád chodil do dorostu, Komenského sál ještě ve Wuchterlově ulici býval nabitý, programy byly velice zajímavé a také jsme tam

pokukovali po děvčatech. Velký vliv na nás měl nový vikář Honza Čapek, pozdější farář dejvického sboru. Byl to takový J.F.K. dejvického sboru, sympatický, měl elán, rozhled a nasazení.

Asi od osmi let jsem s o 14 měsíců starším bratrem Pavlem začal chodit do turistického oddílu (TOM), pokračovatele v té době již zakázaného Skautu. Zde jsem prožil krásné chlapecké období a úžasné letní tábory ve Svojsíně u Tachova. Ve Skautu, jak jsme stejně dál říkali, jsme nosili skautské stejnokroje pro sváteční příležitosti a také na táborech při vztyčování vlajky a pod. Rád vzpomínám na našeho vůdce Hadžiho, který nám dal hodně poznatků a dovedností, z kterých čerpám dodnes.

Já jsem po základní škole nebyl doporučen k dalšímu studiu, důvodem byl třídní původ, politická neangažovanost - nebyl jsem v Pionýru a jeden z bratrů už studoval. Byly mi doporučeny dělnické profese. Také posudek domovní důvěrnice hrál tehdy svoji roli. Šel jsem tedy do učení, které kupodivu posílilo mé sociální chápání a jsem rád za těch pár let v dělnickém prostředí. Na učňovské škole jsme měli výborné pedagogy, kteří tam byli zřejmě také z trestu. Hodně mě ovlivnil učitel češtiny, bývalý profesor, svou moudrostí a filozofováním mimo předepsanou látku v hodinách češtiny. Také učitel fyziky, velký aktivní sportovec mi dal hodně, když mě nasměroval do vodáckého oddílu závodní kanoistiky.

Hned po vyučení jsem se zapsal na večerní školu - gymnázium pro pracující v Hellichově ulici se studiem při zaměstnání. Tenkrát se ještě dělalo i v sobotu. Zase jsem měl štěstí na učitele a i spolužáky, kteří měli podobný osud jako já a nesměli po základní škole dál studovat. Večernímu gymnáziu se tenkrát také říkalo podvod, protože k maturitě jsme došli za kratší čas než u řádného studia. Nevýhodou však bylo, že po přechodu na studium na VŠ jsem zalapal po dechu a už přijímačky pro mně byly těžké. Dostal jsem se na VŠ strojní a textilní v Liberci, kde jsem studoval 3 roky a pak přešel do Prahy na ČVUT, obor vytápění a klimatizace. Zase jsem měl štěstí - poznal jsem v Liberci život na studentské koleji, naučil se samostatnosti. Rodiče měli také radost a snažil jsem se je nezklamat, jejich důvěru ve mně. Z Liberce jsem jezdil každý týden domů stopem nebo autem spolužáka z Prahy. Chodil jsem již od 17 let se svou budoucí ženou a také jsme si často psali a před koncem studia se v Praze v kostele u Martina ve zdi vzali. Vzpomínám i na nedělní večerní bohoslužby u Martina ve zdi, při kterých se střídali faráři a kde se scházela mládež, na Káju Trusinu, který dokázal zorganizovat mládež v podvečer 1. máje, kdy jsme se drželi za ruce a vytvořili dlouhého hada, který vyšel z Malé Strany až k pomníku K. H. Máchy na Petříně.

Po absolvování VŠ jsem nastoupil do projektového ústavu a pracoval na projektech systémů vytápění a rekonstrukcí kotelen, v podstatě výhradně pro firmu, u které pracuji dodnes, jen jsem prošel různými funkcemi.

Mám možná mnoho koníčků, na které je třeba si vyhradit podle současné nálady čas. Obdivuji operní pěvkyni Emmu Destinnovou, pro její vlastenectví a krásný hlas. Malíře Vincenta van Gogha, pro to, co prožil a za nádherné obrazy, které vytvořil za pár let, které mu byly vyměřeny. Cestovatele Eduarda Ingrise, že dokázal zrealizovat své sny jako cestovatel, mořeplavec, foto-

graf a k tomu byl výborný hudebník (autor Niagary). Básníka Jiřího Wolкера, jak krásně popsal v jedné knížce život na skautském táboře a jeho básně jsou mi velice blízké, jednu z nich uvádím na konci tohoto vzpomínání.

Neberu jako samozřejmost, když ráno vyjde slunce, hřeje topení, teče teplá a studená voda, jezdí městská doprava, doktoři se o vás starají, lidé se na vás usmívají, ale když všechno funguje, je to paráda. Nesouhlasím s názorem, že víra v Boha člověka omezuje a ubírá mu na sebevědomí. Rád se podřizuji Boží vůli a Pána Boha hledám.

Jiří Hlavsa, v Praze k 13.4.2014

ŽEBRÁCI (Jiří Wolker)

Pán Bůh jedenkrát přišel ke mně
jak žebrák s mošnou a holí:
Spal asi na seně,
vonělo z něho jak z červených polí,
na prahu stanul a prosil.
Tenkrát měl jsem
mnoho zlých věcí, které dech úží
černé šaty, límeček, knihy vázané v kůži,
a že jsem byl syt,
tak vážně jsem přemýšlel,
zda lépe je zemřít či žít.
Nic jsem mu nedal, - neměl jsem
rukou.
Jen jsem se styděl,
když jsem jeho oči viděl,
modré od západu k východu.

Pán Bůh odešel.
Dveře zůstaly otevřené.
Ty jednou mě vytáhly bez límce a knih,
na cestu daly mi mošnu a chlapecký smích,
mnoho smutků a urážek do uzlíčku
a stříbrnou vzpomínku na matičku.
Teď chodím městem a Pána Boha hledám,
vím, že tu chodí s mošnou a holí,
vím, že se jednou s ním shledám,
ale už mě to nezabolí,
protože nemám žádných zlých věcí.
Vezme mě s sebou. Stoupnem si na nároží
s čepicí v rukou, slunce nad hlavou.
"O lásku prosíme, lidé boží, -
- otevřte srdce !"

314 žáků, 4 vesnice, 10 tříd, 10 učitelů

Naším původním záměrem byla škola pro 100 žáků, a tak nás velký příliv žáků, kteří chtějí chodit do naší školy, poněkud překvapil. Ale nemělo to být tak nečekané, uvážíme-li, že naše škola má mnohem prostornější třídy než školy v ostatních vesnicích. Žáci se učí francouzsky od první třídy a škola je zdarma (také díky adopci na dálku), což je v Kongu něco neobvyklého.

Naším cílem je, aby škola fungovala stále víc a víc na nás nezávisle. I když je v buši velice obtížné realizovat rozvojový projekt, je to velmi nutné, jinak by stále více vesničanů chtělo vesnice opouštět a skončilo s největší pravděpodobností ještě hůře v přelidněných městech.

Aby se postupně náš projekt osamostatnil a úspěšně pokračoval, založili jsme v buši školní radu. Tvoří ji: dva náčelníci, po jednom zástupci ze dvou místních kongregací, které se zde nejvíce zabývají vzděláváním, jeden zástupce rodičů, ředitel školy a náš místní manažer Ing. Jean.

Rada se schází jednou měsíčně a má za úkol celkově dohlížet na projekt, pomáhat řešit problémy, jako například zamezit krádežím týkajícím se našeho zemědělského projektu a dohlížet na to, aby všechny aspekty projektu dobře fungovaly.

Naším prvním 5 hektarům manioku se daří a investovali jsme do dalších 4 hektarů a doufáme, že tím po sklizni získáme dobrý zdroj financí pro školu. Mezitím se nám zdvojnásobil počet ovcí na farmě. - Narodila se nám tři nová jehňátka!

V současné době je pro nás největší výzvou potřeba postavit více odolnějších

školních budov. Po tak velkém přílivu žáků jsme museli okamžitě vytvořit 4 další učebny, kde jsme pro tento účel využili staré budovy farmy SADR. To je však pouze řešení dočasné. Druhá zděná budova je téměř dokončena.

Jedním z pozitivních vedlejších účinků nárůstu všech těchto aktivit je, že vzniká více pracovních míst pro místní populaci: učitele, hlídače, pracovníky na farmě a na stavbě atd. Náš projekt je velkým povzbuzením pro lidi v Mushapu a v sousedních vesnicích Kakondo, Shamubenzi a Kamupafu, neboť ve vzdělání vidí lepší budoucnost pro své děti.

Toto všechno je možné jen díky našim sponzorům a podporovatelům, mezi které patří také sbor v Dejvicích a Naši pěvci.

P. S. Mimo jiné jsme se také zúčastnili již čtvrtého rozhovoru pro televizní stanici „München TV“: <http://youtu.be/Ea1sylvFtwM>

Naše poslední video z Mushapa poprvé v češtině:

<http://www.youtube.com/watch?v=cdwsXuHGG8M&feature=youtu.be>

Krátký živý rozhovor největší televizní stanici v Německu – ZDF, www.zdf.de/ZDFmediathek/beitrag/video/1947916/Wolfgang-Schmidt-Talk

Bankovní účet v české republice: 2800010193/2010

Email: lenka.schmidt@a-d-h.org, web: www.a-d-h.org

Wolfgang a Lenka Schmidtovi

Škaredá středa s krásnou velikonoční muzikou

aneb

pozdání na Koncert pro Afriku

Letos už počtvrté se spojí Naši pěvci a skupina Nsango malamú ke společnému benefičnímu koncertu pro Afriku. Výtěžek z dobrovolného vstupného bude opět předán vedoucím organizace Aktive Direkt Hilfe (Aktivní přímá pomoc), manželům Lence a Wolfgangovi Schmidtovým, a bude použit na roční školné pro další zcela konkrétní děti, které navštěvují školu v konžské buši. Manžele Schmidtovy znáte mnozí z jejich přednášek u nás ve sboru, z jejich článků v Souterrainu i v jiných periodikách, možná jste zhlédli i některé z videí, která dokumentují práci organizace A-D-H. (Některé aktuální věci se dozvíte z předchozím článku v Souterrainu.)

Přijďte letošní večer o Škaredé středě strávit poslechem krásné hudby. Koncert 16. dubna u Martina ve zdi (Martinská ul. na Perštýně) začíná v 19:30. V podání

Našich pěvců a varhanice Lucie Novákové zazní česká velikonoční hudba (Zach, Dvořák, Rataj), africkými Velikonocemi nás pak provede českoafriická skupina Nsango malamou pod vedením Jacquese Moliby Bankanzy.

Lydie Härtelová

Co je to křivé svědectví

Několik myšlenek z přednášky Mgr. Davida Nováka na Univerzitě 3. věku, kterou věnoval 9. přikázání “Nevydáš proti bližnímu svému křivého svědectví”.

Svémi slovy můžeme druhému člověku velice ublížit. Proto je jazyk v Bibli označován za nejhorší úd našeho těla. Může ovšem právě tak přinést i mnoho dobrého. Jazyk, který povzbuzuje, působí jako balzám. Řeč, která někoho očerňuje, je jako malý požár, který snadno zapálí celý les.

Původně se toto přikázání vztahovalo v Izraeli k soudu. Soud se konal v bráně města, kam se dostavili dva znesváření lidé a také představitel obce. Vždy byla nutná přítomnost třetí osoby, které se pře netýkala. Toto opatření bylo zábranou krevní msty, která mohla rozjet ďábelský kolotoč pomsty. Oba soupeři byli vyslechnuti, pokud se některý z nich nedostavil, bylo to chápáno jako přiznání viny. Ke sporné věci byli vyslechnuti i svědkové. Křivé svědectví zasáhlo do života druhého člověka, mohlo poškodit jeho čest i rozhodnout o životě druhého člověka.

V běžném životě velice záleží na tom, co říkáme o druhých lidech a co oni říkají o nás. Od malička formuje náš sebeobraz to, co o nás říkají rodiče, sourozenci, kamarádi, učitelé a podobně. Lidé nám sdělují, kdo jsme, jinak bychom to nevěděli. Proto jsou tak důležitá slova v rodině o nás, zda nás povzbuzují nebo srážejí.

Luther říkal, že raději posloucháme zlé věci o druhých než dobré. Obzvlášť to platí pro informace v novinách, rozhlase a televizi. Novináři říkají: Dobré zprávy, žádné zprávy.

I my druhé lidi posuzujeme nebo i odsuzujeme. Na odsudek nemáme právo, poslední slovo o člověku má jenom Bůh. Nevíme, proč náš bližní jednal tak, jak jednal, neznáme jeho pohnutky. Jedno indiánské přísloví říká „Nikdy neposuzuj druhého člověka, pokud jsi aspoň čtrnáct dní nechodil v jeho topánkách“.

Křivým svědectvím není jen lež či pomluva, ale i polopravda nebo podsouvání nepravých pohnutek. Lidé se někdy hájí: „Vždyť říkám jen pravdu“. Ale i to může být křivým svědectvím. Mluvit pravdu o někom není neosobní věc, pravdu je třeba říkat s láskou, jinak to není pravda, ale jen shoda se skutečností. Takový příběh vyprávěl prý Bonhoeffer. Učitel ve třídě řekl jednomu chlapci: “Nepřinesl jsi domácí úkol, to se zas tvůj otec opil a zmlátil tě, vid’.“ Chlapec nechtěl poškodit pověst své rodiny, a proto řekl: „Ne, pane učiteli, můj táta není žádný opilec“.

I když učitel mluvil v souladu se skutečností, byl v nepravu, nejednal s láskou a taktem, chtěl chlapce ponížit. Vinen byl tedy v tomto případě ten učitel.

Ježíš řekl: „Já jsem pravda“. Nikdy nikoho nezničil, neponížil. Ani tu prostitutku, kterou k němu přivedli rozhořčení farizeové. Neřekl jí zlé slovo. Řekl: „Jdi a nehřeš více“. Pravdu nelze říkat bez lásky, jinak je to jen popis skutečnosti.

Jak se může stát naše řeč křivým svěděním? Třeba přeháněním toho, co vyprávíme, pak vytvoříme jiný obraz situace. Nebo říkáme polopravdu, to je zákeřné, není to vyslovená lež, ale řekneme jen to, co se nám hodí. Jindy se může jednat o milosrdnou lež. (Ne každému pacientovi lze říci vše o jeho zdravotním stavu a jeho vyhlídkách.) Je lepší mlčet, než druhého svými slovy zranit. Někdy však mlčíme tam, kde bychom mlčet neměli, kde bychom se měli postavit na stranu pravdy. Dřív, než se vyjádříme o druhém, měli bychom si položit otázku: Je to pravda? Je to potřeba? Je to laskavé? Svými slovy bychom měli druhého pozdvihnout, přinést pokoj a ne si ulevit. Važme si ale toho, máme-li někoho, kdo nás má rád a kdo nás upozorní na naše chyby a nesprávné jednání, které sami nevidíme. I my bychom měli být svým blízkým takovým laskavým zrcadlem.

V mezní situaci je přesto správné vydat křivé svědectví. Ani Ježíš nepřistupoval k desateru dogmaticky, uzdravoval i v sobotu. Vypráví se, že slovenská křesťanská spisovatelka Marie Rafajová ukrývala za války partyzány. Měla pověst svěťice, která nikdy nezalže. Když k ní vtrhlo Gestapo, zapřela je. Podobný krásný výjev je v Hugových Bídnicích. Pronásledovaný ubožák Jean Valjean najde úkryt u katolického kněze, ukradne mu stříbrné nádoby a uprchne. Když ho dopadne policie a přivede zpět ke knězi, aby potvrdil jeho vinu, kněz řekne, že mu je daroval. Uchrání ho tím nejen před dlouhým žalářem, ale změní tím celý jeho život.

Židé prý s nadsázkou říkají: „Chceš-li zachránit lidský život, můžeš porušit třeba všechna přikázání“.

Jana Oliveriusová

Další pozvání:

- 17. 4. v 19:00 čtení pašijí se zpěvem písní ze Svítá a EZ
- 13. 5. – 16. 5. tradiční bazar šatstva z Německa

Uzávěrka příštího čísla Souterrainu je 22. 4. 2014.

Květnové číslo vyjde 27. 4. 2014.

Kalendář na duben 2014

Bohoslužby ve sboru - neděle 9:30	6. 4. 13. 4. Květná 18. 4. Velký pátek s VP 20. 4. Hod Boží s VP 27. 4. 4. 5. s VP	P. Hudec A. Hudcová P. Hudec/A. Hudcová P. Hudec/A. Hudcová P. Hudec MUDr. Z. Susa
Biblická hodina	Úterý v 17:30	
Děti	Nedělní škola: Vyprávění z Bible a zpívání s předškolními dětmi: ZŠ Suchdol:	neděle v 9:30 1. a 3. čtvrtek v 17:00 (3. a 17. 4.) pátek 13:30
Mládež a dorost	Úterý 19:00	
x-cátníci	Čtvrtek 17. 4. v 19:00 (společně s mládeží čtení pašijí)	
Sbor Naši pěvci	Středa 18:30 16. 4. V 19:30 Koncert pro Afriku u Martina ve zdi (se Nsango malamu)	
Křesťan. služba	6. 4. po bohoslužbách	
Klub poznávání	10. 4. v 9: 30. DVD „Mužské kláštery na ostrově Athos“	
Hodina pohybu	14. 4., 28. 4. v 15:00	
Setkání s hostem	24. 4. v 19:00 Pavel Dobrovský – Etiopie – země víry a černé kávy	
Staršovstvo	Čtvrtek 3. 4. v 19:00	
Zpívání ve Stodůlkách	Pátek v 9:30	
Setkání maminek s malými dětmi	Zpravidla poslední čtvrtek v měsíci v 10:00 (24. 4.)	

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992.

Vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce.

Adresa redakce:

Mgr. E. Henychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 - Liboc

tel.: 222 360 437, henychova@atlas.cz

Adresa sboru:

Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6

tel.: 607 622 358 (A. Hudcová), 721 141 691 (P. Hudec)

<http://dejvice.evangelnet.cz>, dejvice@evangelnet.cz, č. ú 2400319773/2010